

72 - RĂBDAREA LUI ISUS FAȚĂ DE UCENICII SĂI

Timp de luni de zile, ucenicii, Matei, Ioan, Petru, Toma și ceilalți, au petrecut momente minunate cu Isus. Îți amintești toate minunile pe care le-au văzut. Dar evenimentele recente i-au zguduit mult. Atmosfera s-a schimbat; unii sunt fericiți, alții destul de triști. Unul dintre ei nu poate crede ce i se spune. Petru este nefericit, se gândește la ce a făcut și îi este rușine.

Dar nu-ți voi spune mai multe. Ascultă cu atenție și vei putea răspunde la întrebarea mea: Ce face Isus? Vei găsi această poveste în Evanghelia după Ioan, la începutul capitolului 21.

Când Isus li s-a arătat ucenicilor în seara de Duminică Paștelui, o persoană lipsea. Așa că ceilalți i-au spus ce se întâmplase.

- Toma! L-am văzut pe Domnul! A înviat!

- Ah, nu este posibil!, a răspuns Toma. Atâta timp cât nu voi vedea cu ochii mei semnul cuielor în mâinile Lui, până când nu-mi voi băga degetul în ele și nu-mi voi pune mâna în coasta Lui, nu voi crede.

Opt zile mai târziu, erau adunați din nou în aceeași cameră încuiată. Deodată, Isus era acolo, stând în mijlocul lor. Vorbea cu un ucenic în special:

- Toma, uită-te la mâinile mele! Pune-ți degetul aici în semnul cuielor! Pune și mâna ta și o bagă în coasta Mea! Și iată, sunt Eu! Deci, Toma, nu te mai îndoii, ci crede că Eu sunt viu.

- Tu ești Domnul meu și Dumnezeuul meu!, a strigat Toma, închinându-se.

- Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut, i-a zis Isus; dar îți spun că oricine crede în mine, chiar dacă nu m-a văzut, va fi fericit.

Puțin mai târziu, s-au întors în Galileea. Unii dintre ei s-au trezit pe malul lacului Tiberiada.

- În noaptea asta mă duc la pescuit, le-a zis Petru.

- Vom veni și noi cu tine, au zis ceilalți.

Plecau pentru o noapte întreagă. Aveau de gând să arunce și să arunce din nou mrejele. Era o muncă foarte obositoare. A doua zi dimineață, epuizați și descurajați, și-au spus:

- Ei bine! Totul degeaba! Am muncit toată noaptea și n-am prins nimic. E timpul să mergem acasă. Acum că soarele răsare, s-a terminat.

Au văzut un om acolo, stând pe țărm.

- Ei bine, băieți!, le-a spus el. Ați prins vreun pește?

- Nu! Absolut nimic!

- Aruncați mrejele în partea dreaptă a bărcii. Veți avea o prindere bună!

O prindere bună! E greu de crezut! Dar ei s-au supus și, deodată, mrejele s-au scufundat și au început să fie pline de pești.

- Dar e incredibil! spun ei, e atât de plină încât nu o pot trage la bord!

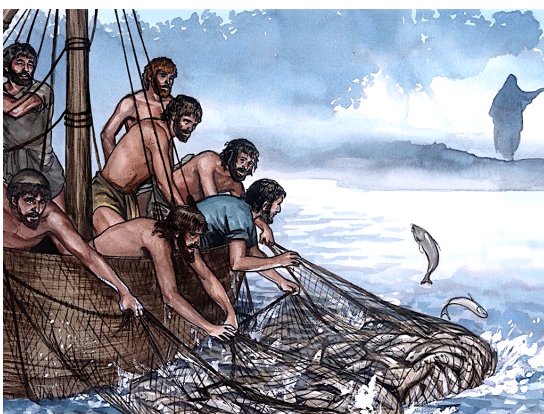
Ioan își amintește. Ei mai trăiseră o minune similară. Era ziua în care Isus îi spusese lui Petru:

- « Vei fi pescar de oameni! ».

S-a apropiat de Petru și i-a spus:

- Este Domnul!.

Petru a sărit imediat peste bord și a înotat.

Ceilalți L-au urmat mai încet în barcă, trăgând mrejele pline de pești.

Străinul a pregătit un foc de cărbuni peste care peștii se frig deja. Acest miros delicios trezește pofta pescarilor.

- Aduceți-mi înca câțiva pești! le spune El.

Ei trag plasa grea la mal. Sunt atât de mulți pești încât ar trebui să se rupă, dar nu, plasa ține tare.

- Să vedem câți sunt! spun ei.

Încep să numere peștii care picură și se zvârcolesc pe scândurile bărcii. 10, 15, 32, 54, 90, 100, 125! Și iată ultimul! 153! 153 de pești mari!

- Haideți, mâncați acum! le spune bărbatul. E gata! Le dă

pâinea și peștele pe care le-a gătit pentru ei. Nimeni nu-L întreabă: „Dar cine esti tu?” Toți îl recunosc. Aceasta este a treia oară când Isus li se arată de când a înviat din morți. Ce bucurie această gustare în aerul calm și proaspăt al dimineții, în prezența Domnului! Este un moment de neuitat! După ce s-a terminat masa, Isus i se adresează lui Petru.

- Mă iubești mai mult decât pe alții? îl întreabă.

- Da, Doamne! răspunde Petru, tulburat. Știi că Te iubesc.

- Tu vei avea grijă de miei mei.

- Petru, mă iubești? întreabă din nou Isus.

- Da, Doamne! Tu știi că Te iubesc.

- Tu vei fi păstorul oilor mele. Și pentru a treia oară, Isus îl întreabă:

- Petru, mă iubești?

Petru devine foarte trist pentru că este a treia oară când Isus îi pune aceeași întrebare. Îi este rușine.

Într-adevăr, nu a uitat niciodată acea noapte cumplită când a declarat de trei ori că nu-L cunoaște pe Domnul. A fost un

laș, de trei ori, L-a renegat, chiar dacă afirmase cu atâta mândrie că-L iubește mai mult decât pe toți ceilalți și că era gata să moară pentru El. Petru este nefericit. Regretă sincer că l-a trădat pe Cel pe care-L iubește din toată inima.

- Doamne! răspunde el cu umilință. Tu știi totul, nu am nimic de ascuns. Tu știi că Te iubesc.

- Până acum, i-a spus Isus, ai făcut ce ai vrut, ai mers unde ai vrut, dar știu că acum ești gata să mă ascuți și să-mi slujești. Am o misiune pentru tine. Vei fi pescar de oameni. Le vei vesti că trebuie să se pocăiască și să creadă că am murit și am înviat pentru ca să fie iertați și, ca un păstor credincios, vei avea grijă de cei care vor să mă urmeze.

Petru este fericit și împăcat; știe că Isus l-a iertat și îi oferă o altă viață. Îi va sluji Domnului său cu putere și curaj toată viața. Nu mai este același om.

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat ce face Isus; nu este sigur că îți vei aminti totul, așa că iată ce-ți propun. Fie răspunzi imediat, fie ascuți povestea a doua oară, fie o recitești și apoi scri ce face Isus pe măsură ce se desfășoară. Poți să o faci și oral. Și dacă sunteți mai mulți, fiecare poate răspunde pe rând. Înainte de a termina, îți las în inimă întrebarea pe care Isus i-a pus-o lui

Petru: Mă iubești? Depinde de tine să răspunzi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În schimbul de replici cu copiii voștri, evidențiați răbdarea și dragostea lui Isus pentru ucenicii săi, în ciuda îndoielilor, a stângăciei, a temerilor față de ceilalți, a rușinii lor.

Copiii cunosc și ei momente de îndoială. Se pot descuraja, pot să nu se simtă vrednici de Domnul, totuși îl iubesc și doresc să-L urmeze, dar poate le lipsește curajul în fața colegilor de clasă. Atitudinea lui Isus față de Toma și Petru este o încurajare profundă atât pentru ei, cât și pentru noi.